

ԵՂԵՌԸ ԵՒ ԱՐԵՎՄՏԱՀԱՅԵՐԷՆԸ

Posted on April 8, 2018 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Արմենակ Եղիայեան, Լիբանան, 8 Ապրիլ 2018

Եղեռնի բացասական հետեւանքներուն մէջ հիմնական տեղ կը գրաւէ արեւմտահայերէնը, որ իր կարգին տեղահան եղաւ այն բնական ու նպաստաւոր միջավայրէն՝ Պոլիսէն ու Արեւմտեան Հայաստանէն, ուր ան յառաջացած ու ծաղկած էր:

Այդ կորուստը իր ուրոյն ցոլացումը կը գտնէ մամլոյ բնագաւառին մէջ:

Արեւմտահայ արդի մամուլի լեզուական պատկերը ուղիղ կը համեմատի վերջին 25-30 տարիներուն՝ հայերէնի հանդէպ յառաջացած այն անտարբերութեան, որ հետզհետէ հաստատուեցաւ յետեղեռնեան մեր բարքերուն մէջ: Առ այս՝ ան կը կրէ թերի ուսուցումը և իւրացումը, շարահիւսական ու ոճաբանական տարրական գիտելիքները անգիտացող, այլև անտեսուած լեզուի մը բոլոր ախտանիշերը:

Արմենակ Եղիայեան, Լիբանան, 8 Ապրիլ 2018

Եղեռնի բացասական հետեւանքներուն մէջ հիմնական տեղ կը գրաւէ արեւմտահայերէնը, որ իր կարգին տեղահան եղաւ այն բնական ու նպաստաւոր միջավայրէն՝ Պոլիսէն ու Արեւմտեան Հայաստանէն, ուր ան յառաջացած ու ծաղկած էր:

Այդ կորուստը իր ուրոյն ցոլացումը կը գտնէ մամլոյ բնագաւառին մէջ:

Արեւմտահայ արդի մամուլի լեզուական պատկերը ուղիղ կը համեմատի վերջին 25-30 տարիներուն՝ հայերէնի հանդէպ յառաջացած այն անտարբերութեան, որ հետզհետէ հաստատուեցաւ յետեղեռնեան մեր բարքերուն մէջ: Առ այս՝ ան կը կրէ թերի ուսուցումը և իւրացումը, շարահիւսական ու ոճաբանական տարրական գիտելիքները անգիտացող, այլև անտեսուած լեզուի մը բոլոր ախտանիշերը:

Այս բոլորով հանդերձ պարտինք նաև յաւելել, որ արեւմտահայ լրագրողը յարակարծօրէն (paradoxalement) կը մնայ արդի արեւմտահայերէնի առաւելագոյն տիրապետողը, աւելի քան մեր հայոց լեզուի ուսուցիչները, քանի որ հրապարակագիրները կը կազմեն այն դասը, որու ներկայացուցիչները ասպարեզի բերումով ամենէն աւելի կը խօսին ու կը գրեն արեւմտահայերէնը, իսկ լեզուի մը տիրապետելու ամենաուղիղ ճամբան զայն շատ խօսիլն ու շատ գրելն է: Եւ ճիշդ այս պատճառով ալ հայ խմբագրատունը կը դառնայ իսկական դպրոց մը բոլոր անոնց համար, որոնք, հակառակ իրենց դպրոցական թերի հայերէնին, կ'ուզեն նետուիլ հրապարակագրական ասպարեզը:

Աւելցնենք հետևեալը ևս. արեւմտահայ լրագրողը կոչումէ մղուած և ազատ ընտրութեամբ չէ որ իր բախտը կը կապէ հրապարակագրութեան, այլ պատահականութեան բերումով և իրերու քմահաճ դասաւորումով, քանի որ

արևմտահայ մամուլը նիւթական յարատև տագնապի մէջ է, և լրագրական ասպարէզին նուիրուողը նիւթական պարկեշտ ինքնաբաւութեան չի կրնար յաւակնիլ: Սա իր կարգին կ'ենթադրէ արհեստավարժութեան պակաս մը, որ տարիներուն հետ կը փորձէ ենթական այսպէս կամ այնպէս դարմանել:

Գաղտնիք մը չէ, որ արևմտահայերէնը սփիւռքի մէջ կ'ապրի ընդհանուր նահանջ մը, և այդ նահանջը նկատելի է նաև մամուլի մակարդակին, նոյնիսկ եթէ մամուլի լեզուն վերը նշուած պատճառներով յարաբերաբար աւելի ներկայանալի ու ընտիր ըլլայ: Ուրեմն պետք է զգուշանալ թերթի մը լեզուն տուեալ գաղութի լեզուական հայելին նկատելէ. այս երկուքին միջև յաճախ կը գտնենք խոր անջրպետ մը, քանի որ կան լեզուականօրէն մաշած գաղութներ, որոնց մամուլի ծառայողները, եկած ըլլալով ուրիշ միջավայրէ, կը կիրարկեն հայերէն մը, որ շատ հեռու է որակապէս նոյնանալէ տեղւոյն հայ համայնքի լեզուական մակարդակով: Այսպէս՝ ի հնուց անտի իրենց խմբագիրները Լիբանանէն, Սուրիայէն կամ Պոլիսէն ներածած են ու կը շարունակեն ներածել **յունահայ, ֆրանսահայ, անգլիահայ, քանատահայ, ամերիկահայ, պրագիլա- հայ, արժանթինահայ** և այլ գաղութներ, որոնք իրենց պատմութեան ընթացքին ոչ մէկ լրագրող կրցած են տեղւոյն վրայ արտադրել: Այնպէս որ «արևմտահայ մամուլի լեզու» հասկացութիւնը միշտ շփոթելի չէ արևմտահայ ընթերցողի լեզուին հետ: Արևմտահայ մամուլի լեզուն կը ներկայացնէ այն ընդհանուր յատկանիշերը, ուրեմն, որոնք յատուկ են միջինարևելեան պատրաստութիւն ունեցող լրագրողին: Այս ալ կը նշանակէ, որ եթէ ամերիկահայուն կամ ֆրանսահայուն և լիբանանահայուն միջև կը գտնենք լեզուական որակի շեշտուած անհամապատասխանութիւն մը, ան գրեթէ գոյութիւն չունի ֆրանսահայ, ամերիկահայ ու լիբանանահայ խմբագիրներուն ու լրագրողներուն (ուրեմն նաև՝ համապատասխան մամուլի օրկաններուն) միջև, քանի որ ասոնք բոլորը իրենց ջուրը նոյն աղբիւրէն խմած են: Տանք կենդանի օրինակ մը. Փարիզի «Նոր Յառաջ»-ի լեզուն շատ ու շատ վեր է փարիզահայութեան լեզուական որակէն, քանի որ «Նոր Յառաջ»-ի խմբագիրը Միջին Արևելքի մէջ սորված է իր հայերէնը. նոյնը իմանալ նաև՝ «Հորիզոն»-ի, «Լուսաբաց»-ի, «Ասպարաեզ»-ի, «Մասիս»-ի, «Նոր օր»-ի, «Պայքար»-ի և միւսներուն համար:

Եւ ճիշդ այդ հասարակաց աղբիւրի արգասիքն է արևմտահայ սփիւռքի լրագրական լեզուն: Բանա՞նք այստեղ փակագիծ մը յիշեցնելու համար, որ հիմա այդ աղբիւրը ևս, - թէկուզ ոչ-կատարեալ, - սկսած է ցամքելու նշաններ ցոյց տալ, որովհետեւ արեւմտահայ դպրոցը, կորսնցուցած ըլլալով իր երբեմնի տարողութիւնը, այլեւ երաշխիք մը չէ արեւմտահայերէնին:

Ստորև աւելի մօտէն քննենք այդ լեզուն:

Ա. Բառապաշարային հարցեր

Արեւմտահայերէնը, ի տարբերութիւն արեւելահայերէնի, առաջին մէկ օրէն կը խորշի օտարաբանութիւններէ և կը ջանայ ըստ կարելւոյն թարգմանել քաղաքական-հրապարակագրական ամէն նոր եզր, որ ժամանակները կը թելադրեն: Եւ պէտք է ընդունիլ, որ լրագրութիւնը այն հազուագիւտ մարգերէն է, ուր արեւմտահայերէնի բառամթերքը ընդունելի սահմաններու մէջ կրցաւ քայլ պահել ժամանակի պահանջներուն հետ: Եւ գաղտնիք մը չէ, որ այսօր արեւելահայ մամուլը կը գործածէ անհամար օտարաբանութիւններ, որոնց արեւմտահայերէն համարժեքները պատիւ կը բերեն մեր լրագրութեան և որոնցմէ անբացատրելի անտարբերութեամբ մը կը խուսափին արեւելահայ լրագրողն ու մամուլը: Մինչդեռ մենք պէտք է կարենայինք առողջ երկխօսութեամբ երկուքով լուծել բառաշինական կարգ մը հարցեր՝ ի խնդիր մէկ ու միասնական բառային կազմի մը: Տակաւին ուշ չէ, որ մտածենք այդ ուղղութեամբ:

Այս առաւելութիւնը, սակայն, միշտ ու ամէն տեղ կարելի չէ եղած պահպանել, և արեւմտահայ մամուլի կամ ակադեմի ճիշդը՝ լրագրողի բառամթերքը կը տառապի ընդհանուր աղքատութենէ, որ հետևանքն է անոր ստացած գիտութեան, որուն ակնարկուեցաւ վերը: Այսպէս, օրինակի համար, արեւմտահայ լրագրողը (ինչպէս նաև միջին արեւմտահայը, բայց նաև արեւմտահայ ուսուցիչը) չի ճանչնար **փուլ** բառը, և **հանգրուան**-ով կը բնորոշէ թէ՛ բուն **հանգրուանը**, թէ՛ **փուլը**: Ան ընդհանրապէս չի գանազաներ **հասկացութիւն**-ն ու **հասկացողութիւն**-ը, և այս վերջինով կ'անուանէ երկուքն ալ: Ան անձանօթ է **տեղի** և **տեղիք** բառերու տարբերութեան, և շատ հանգիստ կրնայ գրել այսպիսի նախադասութիւն մը. «Անկարգութիւնները **տեղի տուին** մեծաթիւ ձերբակալութիւններու»: Կամ չի գանազաներ **առողջական** ու **առողջապահական** եզրերը ու բարեխղճօրէն կ'արձանագրէ. «Նախարարը **առողջապահական** պատճառներով բացակայեցաւ նիստէն»: Ան չի ճանչնար **գործուն** ածականը և կը գործածէ **գործօն**-ը՝ թէ՛ իբրև գոյական, թէ՛ իբրև ածական: Շփոթի մնայուն առարկայ են արեւմտահայ լրագրողին համար **զերծ**-ը և **զուրկ**-ը, **ընկերային**-ն ու **ընկերական**-ը և նման երկար շարքեր:

Արեւմտահայ արդի լրագրողը ընդհանրապէս չի գիտեր, թէ ինչպէ՛ս կը գրուի տասնորդական կոտորակը հայերէնի մէջ, այլև ամբողջական թիւերը, ըստ այսմ ալ նոյն էջին վրայ կը գտնենք 5,2 և 7. 4 կամ 4,579,652 և 2.352.524, այլ խօսքով՝ ան հանգիստ մտքով ու թեթև ձեռքով կը խառնէ մետրական և կայսերական դրութիւնները: Ան կը խառնէ նաև տարեթիւերու գրութիւնը. Այսպէս, տարբեր թերթերու, իսկ երբեմն ալ նոյն թերթին մէջ կը գտնենք հաւասարապէս **10 մայիսի, 2014...10 մայիս, 2014...մայիս 10, 2014...մայիսի 10, 2014...10 մայիս 2014...10 մայիսի 2014**: Աւելցնե՞նք, որ այս խառնակութիւնը սկսած է շատ լայն դռնով թափանցել արեւելահայ լրագրական բարքերու մէջ ևս:

Բ. Ձևաբանական հարցեր

Ասոնք արեւմտահայ մամուլի մակարդակին ի յայտ կու գան նախ և առաջ խոնարհական համակարգին յատուկ վանելի բազմաձևութիւններով ու սխալներով:

Գրաբարեան **թքանել** բայը, օրինակ, արեւմտահայ բանաւոր լեզուի և դասագիրքերու մէջ,-- և այդ իրականութեան լաւագոյն հայելին մամուլն է,-- աւանդուած է հինգ տարբեր ձևերով, և ամէն արեւմտահայ, այլև լրագրող կը գրէ տեսակ մը, ա՛լ նայած թէ ո՛ր դասագիրքէն և ուսուցիչէն սորված է իր հայերէնը. այսպէս՝

թքի	թքիր	թքաւ	թո՛ւք	թքած
թքայ	թքար	թքաւ	թքի՛ր	թքած
թուքի	թուքիր	թուքաւ	թո՛ւք	թուքած
թքնեցի	թքնեցիր	թքնեց	թքնե՛	թքնած
թքեցի	թքեցիր	թքեց	թքե՛	թքած

Կամ թէ **կառուցանել** բայը հաւասարապէս կ'ուսուցուի ու կը կիրարկուի մեր մամուլին մէջ հետևեալ երեք տարբեր ձևերով՝ ըստ լրագրողի ճաշակին ու կրթութեան՝

կառուցի	կառուցիր	կառոյց	կառուցո՛ւք
կառուցանեցի	կառուցանեցիր	կառուցանեց	կառուցանե՛
կառուցեցի	կառուցեցիր	կառուցեց	կառուցե՛

Կառուցանել-ին կը հետևին՝ **ապացուցանել, զեկուցանել, ծանուցանել, կացուցանել, հատուցանել, մատուցանել, յարուցանել, ուսուցանել, սնուցանել:**

Հոլովական համակարգը նմանապէս ունի իր անմիօրինակութիւնները, սակայն ասոնք այնքան ալ խորթ չեն հնչեր, որքան խոնարհական անմիօրինակութիւնները՝ **հովու-հովի, գրութեան-գրութիւնի, աղջկան-աղջիկի, գարնան-գարունի, տան-տունի, գիշերուան-գիշերի** և այլն: Կան հոլովական բազմաձևութիւններ, որոնցմէ կարելի չէ հրաժարիլ. օրինակ՝ «**կէսօրին** պիտի սկսի» և «**կէսօրուան** մնաց»: արեւմտահայերէնը չի կրնար ասոնք փոխանակել կամ միօրինականացնել, որքան ալ **կէսօրին** և **կէսօրուան** հաւասարապէս տրական ըլլան: Փոխանակելի չեն՝ «Նոյն **ժամուն** հասան երկուքը» և «Մէկ **ժամուան** մէջ աւարտեց»:

Մեր մամուլը շատ անմիօրինակ կը կիրարկէր **ում**-ով աւարտող բայանուններու սեռականը, ինչպէս՝ **ուսման-ուսումի, հարցման-հարցումի, շարժման-շարժումի:** Ան չի չի յաջողիր թօթափել **օրուընէ, ամսուընէ, շաբթուընէ, ժամանակուընէ** և նման ապաշնորհ ու խժալուր ձևերը, որոնք համաճարակային տարողութեամբ տարածուած են, և ասոնք փոխարինել ընդհանրական և անհամեմատօրէն աւելի վայելուչ **օրէ, ամիսէ, շաբաթէ, ժամանակէ** ձևերով:

Հոլովական յաջորդ բնորշ կետը հետևեալն է. արևմտահայը առհասարակ անտարբեր է վերջավանսի ի ճայնաւորի սղումի կանոնին հանդէպ. նոյն բառը կը կիրարկէ անհնչիւնափոխ և հնչիւնափոխուած հաւասարապէս, օրինակ՝ **սիրտ-սիրտի-սրտի, միտք-միտքի-մտքի, գիրք-գիրքի-գրքի** և այլն:

Ձևաբանական հարցերու նուիրուած այս հակիրճ նկատողութիւնները փակենք՝ մատնանմելով արևմտահայ լրագրողին (և ընդհանրապէս արևմտահայուն) միավանկ վերջաբաղադրիչով գոյականներու յոգնակիի կազմութեան կանոնին հանդէպ ունեցած ամբողջական անտեղեակութիւնն ու անտարբերութիւնը:

Գ. Շարահիւսական հարցեր

Բառագիտութեան և ձևաբանութեան զուգահեռ՝ շեշտուած է արևմտահայ լրագրողի տարրական շարահիւսութեան չիմացութիւնը, որ նկատելի է որևէ կապակցուած խօսքի առթիւ: Առաջին հերթին նկատելի է կետադրական խառնիճաղանճ մը, այլև շարադրանքի նախնականութիւն մը, որ կը բնորոշուի համադասական միօրինակ նախադասութիւններու կուտակումով և բարդ նախադասութեան՝ յատկապէս շաղկապական բարդ կառոյցներու սակաւութեամբ, երբեմն ալ՝ բացակայութեամբ:

Այս չիմացութիւնը ունի իր զաւեշտական մանրուքներն ևս

1866-ին Այտընեան նկատել տուած էր, որ արևմտահայը չի յաջողիր ճիշդ կիրարկել **կարենալ** բայի յարադրաւոր ձևերը, և իրօք ալ ահա մեկուկէս դար է արևմտահայը չէ յաջողած սրբագրել այդ սխալը. այսօր ալ չենք հանդիպիր զայն ճիշդ կիրարկող արևմտահառն՝ լրագրողի, գրողի, ուսուցիչի: Ստորև օրինակներ՝ քաղուած արևմտահայ գեղարուեստական գրականութենէն ու մամուլէն.

- Գիտե՞ս ցաւը որ կայ՝ գրել ուզածը **չկարենալ գրելու** մէջ (Վահէ Վահեան, «Նամականի», էջ 508): (Փոխանակ՝ **գրել չկարենալու** ...)
- Աղէտը **չկարենալ կանխելու** համար զիս պիտի մեղադրէր (Արամ Հայկազ, Չորս տարի..., էջ 435): (Փոխանակ՝ **կանխել չկարենալու** համար)
- Պիտի տառապինք անոնց **չկրնալ իջնալնու** (Յակոբ Օշական): (Փոխանակ՝ **իջնել չկարենալնու** համար)
- Մարդը **չկարենալ քնանալու** տառապանքը կ'ապրի (Ռոպեր Հատտենճեան, «Առաստաղ», էջ 29): (Փոխանակ՝ **քնանալ չկարենալու**...)
- Փաստաբան **չկրցող եղողները**՝ վաճառական կ'ըլլան (Նշան Պեշիկթաշլեան, «Մեր դրախտէն», էջ 112): (Փոխանակ՝ **ըլլալ չկրցողները**)
- Ուրիշ մը **չկարենալ սիրելու** տառապանքը (Պօղոս Սնապեան, «Պղտոր ջուրեր...5», էջ 35): (Փոխանակ՝ **սիրել չկարենալու**)

- Լայն պիտի բանալ կարկինը՝ **կարենալ մօտենալու** համար ճշմարտութեան (Երուանդ Քասունի, «Քննական տեսութիւն...», էջ 10): (Փոխանակ՝ **մօտենալ կարենալու** համար)

Ընդհանրապէս սխալ կը կիրարկուի **ոչ միայն...այլև** զուգահիշ շաղկապը, բանիւ նովին նաև՝ **ոչ թէ...այլ** շաղկապը և...ամերիկերէնի հետևողութեամբ:

- **Ոչ թէ** կազմակերպուած կամ օրինական հալածանքէ, **բայց** խուժանին հալածանքէն... (Ե. Քասունի, «Քննական տեսութիւն...», 332): (**Not that...but**)

- **Ոչ միայն** մեր պարտականութիւնն է, **բայց նաև** մեր առանձնաշնորհումը (անդ, 332): (**Not only...but also**)

Արևմտահայ լրագրողը առհասարակ չի ճանչնար բացայայտիչի պաշտօնը եւ զանց կ'ընէ անոր համաձայնութիւնը բացայայտեալին հետ: Միւս կողմէ՝ զարմանալի հետևողականութեամբ մը **որպէս** կապի խնդիրը՝ մասնական բացայայտիչը, կը կիրարկէ միայն սեռ.-տրական հոլովով. օրինակ՝

- «**Ինքզինք** օրինակ կու տար՝ **իբրև** գործը գիտցող և խնայասէր **մարդու**» (Չէ, «Սիլիհտարի պարտեզները»): (Փոխանակ՝ **իբրև մարդ**)

- «Արդէն **քեզ, իբրև մարդու և իբրև հայու**, կ'օժտեն ցնծութեամբ» (Նորա Բարսեղեան, Ազդակ, 28.5.2012): (Փոխանակ՝ **իբրև մարդ և իբրև հայ**):

- «Երբ ազնիւ **գրականութիւնը** կ'ընդունին **որպէս** սպառողական **ապրանքի...**» (Յակոբ Պալեան, Ազդակ, 26.6.12):

- «**Ակիւլինէ**...ճանապարհին կը ձերբակալուի **իբրև յեղափոխականի**» (Եր. Քասունի, «Երգերու և երգարաններու մասին», էջ171): (Փոխանակ՝ **իբրև յեղափոխական**)

- «Ամպիոն մը տրուի **իբրև՝ որպէս դասախօս**» («Պտոյտ մը հայոց լեզուի բառարանին մէջ», Բ., էջ 283): (Փոխանակ՝ **որպէս դասախօսի**)

Շարահիւսական թերացումներու շարքը շատ երկար է, և անոնց բոլորին անդրադարձը կրնայ շատ ծանրաբեռնել մեր այս շարադրանքը: Պիտի ուզէինք սակայն որոշ սրտցաւութեամբ ծանրանալ այն վտանգաւոր ռուսաբանութիւն- ներուն, որոնք Հայաստանի անկախացումէն ի վեր և արևելահայերէնի միջնորդութեամբ սկսած են անարգել խուժել արևմտահայ մամուլէն ներս, ասկէ ալ՝ ընդհանուր արևմտահայերէն և որոնց դիմաց արևմտահայ լրագրողը կամ թէ արևմտահայը ընդհանրապէս ոչ մէկ պաշտպանութիւն ունի, քանի իրեն կը պակսի լեզուական պատրաստութիւնը ու մանաւանդ ճաշակը, ուստի ան չի կրնար զանազանել որոմն ու ցորենը:

1. Արդիւնքով, իբրև արդիւնք

Քանի մը տասնամեակ առաջ այս բառը՝ իր կապական կիրարկութեամբ, անձանօթ էր

արեւմտահայուն. հիմա ահարկու համաճարակի մը տարողութեամբ խուժած է ան և կ'ապականէ արեւմտահայերէնը, յատկապէս մամուլի մակարդակին: Հազարներէն մէկ քանի օրինակ՝

- Նախագիծը մերժեց՝ պատճառաբանելով, թէ անոր **իբրև արդիւնք** պիտի մեծնայ ստուերային տնտեսութիւնը:

- Նախարարի միջամտութեան **արդիւնքով** մեզ ազատ արձակեցին:

- Օդանաւին տակ բացուեցաւ ծակ մը, որուն **իբրև արդիւնք** խախտեցաւ անոր հաւասարակշռութիւնը

Այս բոլոր կառոյցները մօտիկ անցեալին արեւմտահայը կը ստանար **արդիւնք**-ի փոխարէն կիրարկելով **շնորհիւ, հետևանքով, պատճառով, բերումով** կապերով ու կապական բառերով. այս միւռնաբոյր բառերը այսօր ուղղակի մոռցուած ու անհետացած են արեւմտահայ լրագրողի բառարանէն, տեղի ունեցած է կատարեալ ուղեղալուացք մը:

2. Որպէսզի

Այս շաղկապը իր ակերիչ հետևանքներով կ'ապած է մեր երկրորդական նախադասութիւններու կոկորդին՝ **որ** շաղկապի փոխարէն, հոն ուր նպատակի պարագայի ոչ մէկ իմաստ գոյութիւն ունի: Այս ալ ուրիշ գռեհիկ ռուսաբանութիւն մը, որ հաւասարապէս կ'ապականէ մեր գոյգ բարբառները. օրինակ՝

- Նախագահ Զենեսի կը թելադրէ իր տնտեսագէտներուն, **որպէսզի** Ֆրանսա գան...(Ա. Ծառուկեան, «Առկայծող հայեր», էջ 157):

- Ան յանձնարարեց Հայաստանի ակադեմիային, **որպէսզի** կազմակերպէ գիտաժողով մը (Ազդակ, 5-8-2000):

- Յետոյ պէտք եղաւ, **որպէսզի** մարդիկ գրաբարին ոտքը երթան (Սիրունի. «Պոլիսն ու իր դերը», Դ., էջ 21):

- Հայկական կողմը առաջարկած է, **որպէսզի** Թուրքիա ինք ստանձնէ միջնորդի դերը (Մասիս շաբաթաթերթ, 3-1-09, էջ 30):

3. Այն է, անոր համար որ, այն մասին, այն բանի համար...

Ասոնց իբրև յարաբերեալ կիրարկութիւնը գերադաս նախադասութեան մէջ նմանապէս անծանօթ էր արեւմտահայերէնին, գէթ ներկայ յաճախակա- նութեամբ, իսկ հիմա արդէն այնքան սովորական է ասոնց չարաշուք ներկայութիւնը.-- և օր ըստ օրէ ակելի սպառնալի կը դառնայ.-- յատկապէս արևելահայերէնէ կատարուած փոխադրութեանց մէջ. օրինակ՝

- Հարցը **այն է**, թէ ինչպէ՛ս դուրս պիտի գանք այս անելէն: (Փոխանակ կարճ ու կոկիկ

ըսելով՝ Հարց է, թէ ինչպէ՛ս...

- Այցելուները զարմացան **այն բանով**, որ երեխան չափահաս դարձած էր: (Փոխանակ՝ Այցելուները զարմացան, որ երեխան չափահաս դարձած է)
- Որոշումը տրուեցաւ **այն բանէն ետք**, երբ հրապարակուած էին ...: (Փոխանակ՝ Որոշումը տրուեցաւ, երբ հրապարակուած էին...)
- Պետք է շեշտել **այն կէտին վրայ**, թէ վճառումը կանխիկ է: (Փոխանակ՝ Պետք է շեշտել, որ վճառումը կանխիկ է)

4. Մօտ

Իսկական մակաբոյժ մը, որ անեծքի պէս նստած է արդի հայուն լեզուին վրայ՝ ամէն օր քիչ մը ավելի ընդարձակելով իր տիրոյթն ու ավերը:

Հետևալներէն բացարձակապէս ոչ մէկը մօտիկ անցեալին **մօտ**-ով կը կազմէր արեւմտահայը, որ այս պարագային կը կիրարկէր **մեջ**-ը. օրինակ՝

- Մեր սերունդի տղոց **մօտ** կը զարգանայ Ամերիկայի պատկերը:
- Հանդիսատեսներուն **մօտ** մեծ հետաքրքրութիւն արթնցուց:
- Երկու ժողովուրդներուն **մօտ** կը գտնենք նոյն վերաբերումը:

Շատ ընդհանրացած է **մօտ**-ին վերագրուած **տուն** իմաստը. օրինակ՝

- Ան հարս գնաց տղուն ընտանիքին **մօտ**:

Մօտ-ին կը վերագրուի նաև **կողմէ** կապին իմաստը. օրինակ՝

- Այս գիրքը շատ գնահատուած է ընթերցողներուն **մօտ**:

Մօտ-ը կիրարկուած կը գտնենք **համար** յետադրութեան փոխարէն ևս. օրինակ՝

- Այդ ոսկիները արժէք չունին մեր **մօտ**:

Ան կը մտնէ **ունենալ** բայի՝ դրական կամ ժխտական ձևաւորումին մէջ ևս. օրինակ՝

- Իմ **մօտ** ատաղձներ կան վեպի ու տրամայի: (Ատաղձներ **ունիմ**...)
- Շատ յոռի սովորութիւններ կան անոր **մօտ**: (**ունի**...)
- Ոչ ոքի **մօտ** ուտելու ախորժակ կայ: (Ախորժակ **չունի**...)

Ահա և երկու բոլորովին անհեթեթ կիրարկութիւն.

- Այս հարցը արծարծուեցաւ բարձրագոյն մակարդակի **մօտ**:
- Չուկցերիա լիագումար նիստին **մօտ** բողոքարկել վճիռը:

Շատ մը պարագաներու **մօտ** բառը իմաստային ոչ մէկ արժէք ունի, և պէտք է պարզապէս ջնջուի. օրինակ՝

- Ան նախարարութեան **մօտ** նոր դիմում կատարեց:
- Այնքան տկար է անոր **մօտ** կամքը:
- Լիբանան կը սպառնայ բողոքել Արաբական լիկային **մօտ**:

Մի՞թէ **մէկուն մօտ** կը բողոքենք, թէ՞ կը բողոքենք պարզապէս **մէկուն**..:

Ան գրեթէ ամբողջութեամբ սկսած է փոխարինել **քով** յետադրութիւնը, և այս՝ բացայայտ ազդեցութեամբը գրական արևելահայերէնի, որ **քով** յետադրութիւնը չունենալուն՝ ասոր գործառնայնները յատկացուցած է **մօտ**-ին.

- Այդ գիրքը իմ **մօտս** չէ:
- Հովանոցս իր **մօտ** կը մնաց:
- Դրամ չմնաց իմ **մօտս**:
- Հօրը մահէն ետք որբը իր **մօտը** առաւ:

5. Փոխանցել

Լեզուական իսկական համաճարակ մըն է այս բառը, որ կ'արիւնաքամէ արևմտահայերէնը համասփիւռքեան առումով. ան յաջողած է մեր լեզուէն ջոկել ու դուրս մղել այնքան տարրական բառեր, ինչպէս՝ **ըսել, յայտնել, յայտարարել, զեկուցել, իմացնել, ծանուցել, հաղորդել, հայթայթանել, բաշխել, նուիրել, աւանդել, մատնանշել, պատմել, խոստովանիլ, տեղեկացնել, քարոզել** և այլն. արդի լրագրողը այլևս գրեթէ չի գործածեր բերուած բառերը, այլ բոլորին փոխարէն ունի մէկ ու միասնական **փոխանցել**-ը: Լրագրողէն ազդուած են լրագիր կարդացողները ու այսպէս շարունակ:

Արդի արևմտահայուն համար կաթողիկոսը իր պատգամը այլևս **չի յղեր**, այլ **կը փոխանցէ**: Նախագահը **կը փոխանցէ** բացման խօսքը, սզաւորները **կը փոխանցեն** իրենց ցաւակցութիւնները, տնօրէնը վկայեալներուն **կը փոխանցէ** իր մաղթանքները, հարսնւորները նորապսակներուն **կը փոխանցեն** իրենց խնդակցութիւնը, մեծարգոյ հիւրը տանտիրոջ **կը փոխանցէ** իր հրաժեշտը, մէկ խաօսքով՝ մարդկային հաղորդակցութեան բոլոր մակարդակներու վրայ ներկայ է այս չարագուշակ բառը, որ տեղի տալու ու նահանջելու ոչ մէկ նշան ցոյց կու տայ:

Գոհանանք այս մէկ քանի օրինակներով, որոնցմէ կը բխի շատ յստակ պատգամ մը, թէ՛ արևելահայն ու արևմտահայը միատեղ ընելիք շատ բաներ ունին: Այս մակաբոյժներէն դժգոհ են հայրենի կարգ մը լեզուաբաններն ու ոճաբանները ևս, և Հայաստանի մէջ տարուած պայքար մը անպայման իր բարերար ազդեցութիւնը պիտի ունենայ սփիւռքահայերէնի ու յատկապէս արևմտահայ մամուլի լեզուին վրայ:

✖ Դ. Ոճաբանական հարցեր

Անարդար է արևմտահայ իրականության առնչությամբ խօսիլ ոճաբանական հարցերու մասին, քանի ոճաբանությունը իսկական պերճանք մըն է, որ ոչ մէկ ատեն մտած է արևմտահայ դպրոցէն ներս, այն դպրոցէն, ուրկէ ելած են մեր ապագայ լրագրողները:

1. Կրկնաբանություն

Կրկնաբանության հետ շատ հաշտ կ'ապրի արևմտահայը առհասարակ և լրագրողը մասնաւորաբար. օրինակ`

- Էրտողան այսուհետև **ցոյցերուն** պիտի չհանդուրժէ և խոստացաւ **ցոյցերուն** վերջ տալ:

- Վերջերս յաճախ **հարցունող հարցումը** հոս ևս հնչած է:

- Երբ հայկական **հարցի** մը **հարցը** ծագի...

Բառային կրկնաբանութեանց մէջ ամենէն անելի տարածուած է այն կաղապարը, ուր նախադասութեան ենթական և ստորոգելին կամ այլ լրացում մը նոյն բառն են. օրինակ`

- Գործադուլը **միջոց** մըն է, որ սակայն վտանգաւոր **միջոց** մը կը դառնայ...

- Խիստ հետաքրքրական **գործ** է ստորև մեր հրատարակած **գործը**:

- Այս **պատերազմը** անշատողականութեան ծառայող **պատերազմ** է:

Շատ տարածուած է կրկնաբանութեան այն տեսակը, ուր բառ մը նոյնութեամբ չի կրկնուիր, այլ նոյնարմատ բառով մը. օրինակ`

- Սրբուհիին **գրուած** նամակներուն մէջ ան **գրած** է...:

- Ամէն երեկոյ **հաշուետուութիւն** կու **տայի** անոր:

- **Մարդուն** ծնունդէն ի վեր **մարդկային** կեանքը...

2. Աւելորդաբանություն

Արևմտահայ մամուլի լեզուն խաթարող երևոյթներէն մէկն ալ ավելորդաբանութիւնն է, որ շատ տարածուած է դժբախտաբար և ունի զանազան արտայայտութիւններ:

ա) Բառային

- **Որևէ** համաձայնութեան **մը** պարագային...: (Աւելորդ է **մը** յօդը)

- Սփիւռքահայ **մեր** կեանքը և համագգային **մեր** նպատակներու իրականացման **մեր** ճիգերը որքա՛ն արդիւնաշատ կրնային ըլլալ...:

(Աւելորդ եւ երկրորդ և երրորդ **մեր**-երը

- **Ի զուր տեղը** չէ որ յորդոր կարդացին...: (Աւելորդ է **տեղը**)
- Նիւթական **գետնի վրայ** ինքնաբաւ են: (**Նիւթապէս** ինքնաբաւ են)
- Անոնք հայրենիքի **սիրոյն համար** զոհուեցան:
- Ժողովրդավարութեան հաստատման **ի խնդիր** աշխատելու **համար**:

բ) Կերպով, ձևով, եղանակով

Ամենաշատ յաճախուած աւելորդաբանութիւններն են ասոնք, որոնք ուղղակի կը հիւծեն արեւմտահայերէնը:

- Կը գործածեն **յաճախակի կերպով**...:
- **Անսպասելի եղանակով** ծանօթացայ տիկինին...:
- Բայց ժողովուրդը **յաճախակի ձևով** կը գործածէ...

գ) -օրէն, -աբար,-ապէս

Վերոնշեալներուն մօտաւորապէս համազօր է այս երեք մակբայակերտ ածանցներու չարաշահումը որակական ածականներու ետին, երբեմն մինչև իսկ մակբայի վրայ:

- Այս վնասը **անպայմանօրէն** պիտի հատուցես:
- Հակադարձութիւնը **յանկարծակիօրէն** կրնայ ի յայտ գալ:
- **Անցողակիօրէն** ըսած ըլլանք:

Արդի լրագրողը ա՛լ մոռցած է անպայման մակբայը և կը կիրարկէ գրեթէ միայն անպայմանօրէն-ը՝ առանց անդրադառնալու, որ անպայման-էն աւելի բան մը չի կրնար նշանակել ան, այլ պարզապէս աւելի ծանրաբեռնուած ու ճոռոմ է ան և...խժալուր:

3. Շուարած բառեր

Այսպէս պիտի կոչենք նախադասութեան այն անդամները, որոնք ճիշդ շարադասուած չեն:

- **Երբեմնի Հայաստանի** Գրողներու միութիւնը որոշեց...:
- Ան ժամադրավայրը եղաւ մեր **նշանաւոր մտքի** գործիչներուն:
- Կը հաստատէ օր ըստ օրէ **աճող հրեաներու** ազդեցութիւնը:
- Աթէնքի մէջ **ձերբակալուած Թուրքիոյ** քաղաքացիները...

- Գերմանիա **նսկեպատ զուգարանի** թուղթ կ'արտադրե:
- Գրադարանի մեջ կան **գեղակազմ անգլերենով** հատորներ:

4. Անտեղի յոգնակիներ

Լեզուին չտիրապետելու ամենաբնորոշ նշաններն են մեկն ալ անտեղի յոգնակիներու կիրարկումն Է, որ շատ տարածուած Է արևմտահայ իրականութեան, յատկապէս՝ մամուլի մեջ. օրինակ՝

- Ասղանաւորդները թարմ **բանջարեղէններ** պիտի ուտեն...:
- Ազգային ընդհանուր ժողովը պիտի տւէ երկու **օրեր**:
- Ան հինգ **տարիներ** առաջ դարձեալ այցելած էր:
- Չանսացողները 5–200.000 լիրա **տուգանքներու** պիտի ենթարկուին:
- Լոնտոն մնացի հինգ **ամիսներ** միայն:

Մեզ շրջապատող լեզուները՝ ֆրանսերէնը, անգլերէնը, արաբերէնը (նաեւ՝ գրաբարը), որոնց վրայէն կը կատարուին թարգմանութիւնները, բոլորն ալ յոգնակի կը կիրարկեն բերուած բառերը. հայ լրագրողը մեքենաբար կը կիրարկէ նոյն թիւը, որովհետև պարզապէս չի գիտեր, թէ հայերէնը եզակի կը կիրարկէ զանոնք:

Կարգ մը յոգնակիներ ալ բոլորովին օտարաբանութիւն են, ինչպէս՝ **մկրատներ, ակնոցներ, արծակուրդներ** և այլն:

Գոհանանք այսքանով:

Արևմտահայութեան՝ լեզուական այս կացութիւնը բարեշրջելու անհատական թէ հաւաքական բոլոր ճիգերը անօգուտ մնացած են: Այս ալ կը նշանակէ, որ պետք է ի գործ դրուին նո՛ր միջոցներ, նո՛ր յղացքներ ու նո՛ր մեթոտաբանութիւն մը, որոնց ճաշակն ու գիտութիւնը փաստօրէն կը խուսափին մեզմէ: Այդ նորը հաւանաբար կրնայ թելադրուիլ մեր արևելահայ եղբայրներու հետ սերտ գործակցութեան մը ծիրէն ներս, բան մը, որ բաւարար տարողութեամբ չէ փորձուած մինչև հիմա և որուն կը սպասենք ակնդէտ:

Իբրև եզրակացութիւն

Մեր բոլոր մատնանշումները, ինչպէս կը թելադրէր այս շարադրանքը, յատուկ են ընդհանուր գրաւոր ու բանաւոր արևմտահայերէնին, որուն մէկ արտայայտութիւնն Է մամուլը: Հայ գրողը, մտաւորականը, ուսուցիչը և այլն տարբեր կացութիւն մը չեն պարզեր: Այլ խօսքով՝ անոնք բոլորը կը բնորոշեն **մաշող արևմտահայերէն** մը, որուն ճակատագիրը տարբեր չէր կրնար ըլլալ:

Հակառակ այս իրողութեան, սակայն, պարտինք ըսել նաև, որ հայ մամուլը, հակառակ իր ծանօթ թերութիւններուն, կը մնայ արեւմտահայերէնի գոյատևման նեցուկներէն մէկը՝ գլխաւորը հաւանաբար, քանի որ **ան միակ կարդացուող գրականութիւնն է**, տրուած ըլլալով որ արդի հայը այլևս գեղարուեստական գրականութիւն չի կարդար, հետևաբար արեւմտահայերէնով հաղորդուելու, տարրական հայերէն մը սորվելու կամ գիտցած քիչը կոփելու, լեզուական նուագագոյն ճաշակ մը ստանալու ուրիշ ոչ մէկ միջոց կը մնայ:

Ճիշդ այս պատճառով ալ սփիւռքահայ մամուլին սպառնացող մեծագոյն վտանգը անոր լեզուական որակին անկումը չէ, քանի որ հակառակ այդ անկեալ վիճակին՝ ան կը շարունակէ հայ զանգուածներու լեզուական մակարդակէն աւելի բարձր մնալ գրեթէ բոլոր գաղութներու, բայց մանաւանդ արեւմտեան գաղութներու մէջ: Սփիւռքահայ մամուլին սպառնացող մեծագոյն վտանգը անոր նսեմացումն է, հաստատաբայլ դէպի ամբողջական շիջում առաջնորդող ընթացքը, քանի սփիւռքի ամբողջ տարածքին արեւմտահայ մամուլը կը նահանջէ՝ ընթերցողներու և բաժանորդներու նուագումին հետևանքով, և նիւթապէս ինքնաբաւ մամուլ գրեթէ մնացած չէ: Մեր բոլոր թերթերը կուսակցական օրկաններ են, բացառութեամբ մէկ-երկուքին, և կը ֆինանսաւորուին կամ իրենց բացը կը գոցեն պատկան կուսակցութեան շնորհիւ, թէև այդ կուսակցութիւնները իրենք ևս նիւթական տագնապ կը դիմագրաւեն: Սակայն մինչև ո՞ր և մինչև ե՞րբ կարելի պիտի ըլլայ դիմանալ այս ընթացքով:

